

Nieuwsbrief Mertonvrienden van de Lage Landen

Voor mij betekent heilig zijn mezelf zijn. Daarom is het probleem van heiligheid en verlossing in feite het probleem van het ontdekken wie ik ben en wat mijn ware zelf is.

Bomen en dieren hebben dat probleem niet. God maakt hen tot wat zij zijn zonder hen te raadplegen en ze zijn er helemaal tevreden mee.

Bij ons is dat anders. God geeft ons de vrijheid om te zijn wat wij willen. We kunnen onszelf zijn of ook niet, het is onze eigen keus. We kunnen in alle vrijheid kiezen om echt te zijn of onecht. We kunnen eerlijk zijn of leugenachtig, de keuze is aan ons. We kunnen nu eens het ene en dan weer het andere masker opzetten en, wanneer wij dat willen, nooit ons ware gezicht laten zien, maar we kunnen deze keuzes niet straffeloos maken. Oorzaken hebben gevolgen en wanneer we onszelf en anderen voorliegen mogen we niet verwachten de waarheid en werkelijkheid te vinden, wanneer we dat een keer misschien zouden willen. Wanneer we de weg van de leugen gekozen hebben moeten we niet verstoeld staan dat de waarheid ons ontglipt, wanneer we er ten langen leste nood aan hebben.

Het is niet onze roeping om er gewoon maar te zijn, maar om met God mee te werken bij de schepping van ons eigen leven, onze eigen identiteit, onze eigen bestemming. We zijn vrije wezens en kinderen van God. Dat betekent dat we niet passief mogen blijven maar, door te kiezen voor de waarheid, actief moeten deelnemen aan zijn scheppende vrijheid in ons eigen leven en in het leven van anderen. Nog beter gezegd: we worden zelfs geroepen om met God samen te werken aan de schepping van de waarheid van onze identiteit. We kunnen deze verantwoordelijkheid ontlopen door maskers op te zetten en dat doen we graag, omdat het soms een vrije en creatieve manier van leven lijkt. Het is heel gemakkelijk, iedereen lijkt het goed te vinden. Op de lange termijn wordt de prijs echter zeer hoog en de pijn heel groot. Onze eigen identiteit in God uitwerken, wat de Bijbel "onze verlossing bereiken" noemt, is een arbeid die offers en lijden, risico's en veel tranen met zich mee brengt. Het vraagt op ieder moment geconcentreerde aandacht voor de werkelijkheid en een groot vertrouwen op God, wanneer Hij zichzelf op een duistere manier openbaart in het mysterie van elke nieuwe situatie.

We weten niet vooraf wat het resultaat van deze arbeid zal zijn. Het geheim van mijn volle identiteit ligt in Hem verborgen. Hij alleen kan mij maken tot wie ik ben, of liever, wie ik zal zijn, wanneer ik uiteindelijk ten volle begin te zijn. Maar dit werk zal nooit worden voltooid als ik niet verlang naar

deze identiteit en me inspan om ze met Hem en in Hem te vinden. Hoe ik dat moet doen is een geheim dat ik alleen maar van Hem kan leren.

Er is geen manier om bij dat geheim te raken zonder geloofsvertrouwen.

De zaden die door Gods wil ieder ogenblik in mijn vrijheid worden geplant zijn de zaden van mijn eigen identiteit, mijn eigen werkelijkheid, mijn eigen geluk en mijn eigen heiligheid.

De zaden weigeren is alles weigeren; het is de weigering van mijn eigen bestaan en wezen, van mijn identiteit en mijn ware zelf. Gods wil niet aanvaarden, niet beminnen en niet doen is de volheid van mijn bestaan weigeren.

Als ik nooit word die ik bedoeld ben te zijn, maar altijd blijf wat ik niet ben zal ik de eeuwigheid doorbrengen met mezelf tegen te spreken door tegelijk iets en niets te zijn, een leven dat wil leven, maar toch dood is, een dood die dood wil zijn en toch nooit zijn eigen dood helemaal kan bereiken omdat hij nog moet blijven bestaan.

Thomas Merton, *Zaden van contemplatie*. Damon, Budel, 2015, blz. 33-34

Artikel van de maand – Juli 2026
Nieuwsbrief Mertonvrienden van de Lage Landen
www.ThomasMerton.nl